

A G. Feszt után sem állt meg az élet a kultúrkocsmában, csütörtökön újabb irodalmi esten vehettek részt az odalátogatók. Nagy tömeg ugyan nem gyűlt össze az eseményre, de az irodalmi estekről ismerős arcok nem hiányoztak.

Murányi Sándor Olivér házigazda meghívottja **Kerékgyártó István** író volt, akivel **Mészáros Sándor**, a

Kalligram kiadó főszerkesztője és irodalomtörténész beszélgetett írói pályájáról. Kerékgyártó István kicsit nehezen fogadta a G. Caféban levő fényparkját, „Szeretem látni az arcokat” – jegyezte meg.

Mészáros Sándor, aki már több ízben járt Székelyudvarhelyen, és többek között [Esterházy Péterrel](#),

illetve

[Péterfy Gergellyel](#)

is beszélgetett már ugyanitt, először Kerékgyártó kései regényére, a Vagyonregényre kért magyarázatot, amit negyvennyolc éves korában jelentetett meg az író.

Kerekgyártó a sírokkal beszélget

Kerekgyártó elmesélte színházzal való kapcsolatát, hiszen Rükverc című darabja Máté Gábor Kossuth- díjas és Jászai Mari-díjas rendező kezdeményezésére a Katona József Színház színpadára került. „Egy nagy prózaírónak nincs nagyobb öröme, mint visszahallani a mondatait ragyogó színészek szájából” – az író nagyon szerette a színházban, hiszen a munkafolyamaton és az előadásokon is jelen volt, mégis udvariatlannak nevezte a kortárs színházat a kortárs irodalomhoz képest.

„Gyakran bejárok most is a saját előadásomra, és az arcokat figyelem, ahogy megtörténik a csoda. Az ember nem látja, amikor a könyvét befejezik és becsukják. Nagyon szeretem ezt a hatást, ott, abban a pillanatban. Bevallom, néha a sírokkal szoktam is beszélni”– magyarázta Kerekgyártó.

1611 mégis